

at hann kann orka at bera hetta tap. Men annaðhvørt tað nú er av hesum grundum ella av øðrum: Tað stendur fast, at «avancine» ella voruprisurin er ov stórir, og viðurskiftini eru herviliga ring.

Samuelsen og tingmenn yvirhøvur skjóta til skipstilsýnið, ið sigur, at tað er forsvarliga væl vorðið við skipum okkara. Eg havi ikki lastað skipstilsýnsmenninar persónliga. Men kensgningurin er, at tað er illa vorðið við skipum okkara. Tingmenn mugu hava hoyrt tað sama sum eg. Ella er tað so, at eg og Schultz og nógvir fiskimenn lida av organiskum brekum, so sýnið og hoyrslíðið svikur? Eg trúgvi tí ikki. Tað er áður tikið til bedings- og skipstilsýnssamarbeiðið. Men eg eri forur fyri at veita til vega erkleringar frá konum monnum, at bedingsarbeiði er, ið ikki verður forsvarligt gjørt. Og víð vitan, at sjálvt frá bedingum, ið veruliga royna

og meina at gera eitt álitandi og forsvarligt arbeiði, eru skip komn, sum seinni hava víst seg at hava allstórt brek. Eg havi nevnt tilfík domi.

Samuelsen helt, at vit í øðrum tilfellum heitu á ministerið, og at tað tí ikki var neyðvendugt at viðgera hin ringa standin í hesum máli. Hetta er meir enn logið, tá ið vit eru bidnir um tað. Tað, at tað eru heilt nóg mál, ið vísa veseldómin, undirstrikar júst, at vit í hesum máli, hvar ið tingið verður biðið um at úttala seg um standin, megu siga sum er; at spæla firtir og erpnir og sleingja út, at bæði tað, ið Schultz skrivur og all, ið her á tingi og aðrastaði er sagt um okkara veseldóm, passar ikki, er ósatt, — tað er óforsvarligt! Men tað er tað, ið nevndarálitið sigur, og sum tingið stemmar fyri.

Hetta skulu allir arbeiðsmenn og fiskimenn í Føroyum vita!

Jarðareformurin viðtikin

Føroya lögtingi

av sambandsmonnum og javnaðarmonnum.

Eingin sjálvstýrismaður greiddi atkvøðu, hóast hitt viðtikna uppskotið ikki í nokrum príncipiellum er broytt frá ífjór, tá ið fleiri sjálvstýrismenn greiddu atkvøðu fyri jarðaumskipanini.

So státt er fastligið, at tilfikt afturhald sum N. Niclasen í Seyrvági hevur sett sin hatt á hvørt einasta sjálvstýrishevd á tingi.

Hin triðja októbir varð jarðareformurin á øðrum sinni viðtikin. Hesa ferð einans við 13 atkvøðum, sambandsmonnum og javnaðarmonnum. Ífjór vóru atkvøðurnar 16 — sambands-, javnaðar- og 3 sjálvstýrismenn.

Uppskotið er í príncippinum meinlíkt tí í fjór viðtikna — sjálfur hin umrøddi § 9, ið ministerið, hevði broytt hevur fingið orðaljóðið, ið 3 sjálvstýrismenn greiddu atkvøðu fyri ífjór.

N. Niclasen, J. Patursson og fleiri afturhaldskreftrir vóru í

øðini tá og fóru við sjógv í á baki út um landið og lovaðu bál og brand yvir jarðaumskipanina. Og nú gongur sjón fyri søgn, at teir hava útbrent hvønn einasta radikalan broytingarneista í sínum liði, í hvussu er viðvikjandi jarðaumskipanini. Konservatismen hevur sigrað, og kløvningurin er klaskaður saman aftur sum tvær væl smurðar brøðflisir.

Vit vera ótta fyri at hesin kløvningur valla man fara at tola tíðartonnina.

Klippfiskasølan í vanda.

Løgtingið ger í skundi lóguppskot til javnan av fiskasalginum, niðurtelegraferar tað sama dag, og dagin eftir er tað lóg.

Klippfiskasølan til Spania hevur í seinastuni sett í botn. Orsøkin er, at kvotain er uppi. Hin innfórð fiskurin frá Íslandi hevur skert munaliga, og má tað sigast at vera spell — og óskil, at foyrskur fiskur má ligga óseldur vegna henda fremmanda fiskin.

Standurin er ringastur hjá teim smáum og smærnu keyppmonnum og reiðarunum. — Mangir av teim liggja enn inni við suðurlandsfiski, sum teir ikki fáa selt, samtíðis sum teir stóru reiðararnir sigast at hava selt

ikki bert hin heimkomna gronlandsfiskin, men eisini hann, ið ventaðist.

Hetta vil sjálvandi knasa allar smáar fiskaproducentar. Fyri at forða hesum og gera tað møgult hjá øllum at selja forholdsliga eftir veiðuni hevur lögtingið í hatti viðtikið og niðurtelegraferað uppskot til lóg, ið fekk lóggyldi við tað sama.

Hin fyrsti § ljóðar soleiðis:

»Udførsel fra Færoerne til Spanien af Klippfisk og Saltfisk maa kun finde Sted efter skriftlig Tilladelse fra Færo Amt og kun under Ledsagelse af et af vedkommende Myndighed udstedt Oprindelsescertificat. Tilladelsen skal ved Udførselen afgives til vedkommende Politimyndighed.

AKTIESELSKABET

FØROYA BANKI

HOVEDKONTOR: THORSHAVN STIFTET 1906 APELING: TRANCISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000

RENTE af Indskud paa Bankbog..... f. T. 3 1/2 % p. A.
af Indlaan (3 Maaneders Opsigelse) f. T. 4 % p. A.
af Kreditter og Udlaan..... f. T. 5 % p. A.
Disconto..... f. T. 5 1/2 % p. A.

Indskud paa Bankbog og Indlaan modtages tillige paa følgende Pladser:

Fuglefjord hos.....	Brevsamler Fru Alma Rustin
Klaksvig.....	Sysselmand cand. jur. P. Petersen
Midvaag.....	Brevsamler Søren Danielsen
Sand.....	Brevsamler Edw. Hjalte
Sorvaag.....	Assurandør Daniel Niclasen
Vaag.....	Postekspediter A. Djuhrhus
Vestmanh.....	Brevsamler Fru Kristine Poulsen

Johan Evensen.

Fabrikantur Johan Evensen, Tórshavn, doyði hósnáttina hin 26. september á Ríkishospitalinum aftaná eina operasjón.

Hann varð 53 ár.

Hann fór sjúkur niður við Ísland seinast — og nú, so stult aftaná, kemur hann aftur sum lík við sama skipi.

Eftiri sita kona og tvey smá børn, ein genta og ein drongur. Drongurin er bert nakrar mánaðar gamalur.

Johan Evensen var ein av okkara bestu framtaksmonnum.

Arbeiðið í landinum og útnýtan av landsins møguleikum var hansara hugsjón. Og hann var ein av teimum, ið vit eiga nógv ov fáar av her á landi — teimum, ið leggja allan alvin á fyrri at gera hugsjón og orð til verk. Arbeiðisfúsar sum hann var, fekk hann eisini væl av skafti.

Ikki gekst allíð so væl í hond — tað er ilt at fáa gongd á og nýtt at bera seg í fyrstu syftu her hjá okkum, hvar ið konservatívsman og lortrúgv fyrri tí nýggja er gjøgnumsgáð í fólkinum. Men Evensen spinnari gavst ikki á hondum. Ídni og trúgv á arbeiðið var eitt hansara aðal-kennimerki.

»Føroya ull er Føroya gull,« var livandi orðtak í gomlum døgum. Men ullin var við at missa sín týðning. Hetta var spell. Her tørvaði eitt mannstak. Tað sá Johan Evensen og fór undir uppgávuna:

Føroysk ull- og klædnávirkan aftur í háseti!

Hann fekk stovnað eitt lítið ullvirki.

Smátt gekst at byrja við, minni enn so tít at liva av. Ymis bakkest tóku virkið av fótum. Men Evensen gavst ikki. Hann byrjaði av nýggjum: Úti í Sandá byggi hann eitt nýtt lítið spunavirki. Áin var drívkræftin. Hetta virki vaks í hvørjum. Ná, líka áðrenn hann doyði, var hann komn á hitt fyrsta málið, ið var at vera forur fyri at spinna Føroya ull og gera klæði burtur úr henni.

Úti á hesum virki høvdu um veturin 22 menniskju stótt arbeiði. Hann byrjaði við einum og tveimum til hjálpar.

Tá, ið hann merkti, at hansara liv var í vága, seldi hann virkið.

Dagin fyri hansara niðurferð fekk hann eitt bræv frá eini spunakonu, ið hevði arbeiðt hjá honum øll árin. Í hjartaligum orðum takkaði hon honum fyrri tíðina, ið hann hevði verið hennara arbeiðsgevari.

Við tórum í eygum sínum vísti hann einum vini sínum hetta bræv og segði:

»Tað er mær ein stór gleði, at arbeiðsfólk míni kunnu siga mær soleiðis fjarvæl sum teirra arbeiðsgevari. Socialt og menniskjaligt forstálsir er arbeiðsgevarans besti vinur.«

Johan Evensen var eisini av raskastu sportsmonnum og ein frágera góður veiðimaður.

Sum útróðramaður er hann gítin. Við útlutning av ferskfiski, kalvaveiði og silðaveiði baksaðist hann — hann sá, at Føroyingar ikki bara kundu lita á saltfiskin. Okkara fiskiskapur mátti leggjast inn á nýggjar leiðir.

Nú er fóturin stedsaður og hondin kólnað hjá hesum ídna og vinsæla manni. Men minnið livir sum ein dýrgripur fyrri konu, børn, vinir og kenningar.

Friðar verið yvir honum og teim, ið eftiri sita.

Løgtingið 1935.

Vegir og havnir.

Djuhrhus greiddi frá nevndaruppskotinum.

Kallsoy helt, at málið var eitt hitt størsta, ið hevði verið til viðger: rá tingi. Hann hevði skrivað undir við fyrirvarni og verið við til at stilla eitt greitt minnitaluppskot. Hann fanst sterkt at, at ikki hvør tingmaður hevði fingið eitt álit. Teir vóru tí, ið hvussu var teir, ið vóru uttan fyrri nevndina — ókunugir við nevndarúrslitið. Einaans eitt álit var aldeilis ovlítið, tað var óforsvarligt. Henda sak skuldi verið

prentað, tað var avgjort tað einasta beina.

Talarin fanst so harðliga at, so illa henda sak var greidd úr hondum viðvikjandi hansara valdomi. Hann var limur í nevndini og hevði hug til at farið harðliga við nevndarviðgerðini. Men tá ið tað varð hildið fyrri ringur síður at tala um nevndarviðgerðir, vildi hann lata vera. »Principið«, ið nevndin segði seg at vilja nýta helt talarin vera rætt. Men tað var bara ikki hildið í Eysturoynni. Fyri hetta hevði tingmaðurin á Strøndum høvuðsskuldina. — »Principið« skuldi vera, at vegir skuldu gerast har, ið fáir vóru fyrri. Í Eysturoynni er gingið fram eftir stíkk mótseltum »principle!« Har ræður tað, at har, ið vegir eru, skulu vegir koma aftrat, og har, ið eingin vegir eru, skulu heldur eingir vegir bliva.

Talarin kom so í einari langari og harðligari røðu inn uppá, hvussu óvugt viðurskiftini vóru skipað fyrri Eysturoynna. Meðan kyrrustøðini høvdu fingið og fingið vegir, hevði nevndin skotið Gjógv burtur úr. Gjógv var júst akkurát líka stillað við Fámjin og onnur brimpláss og frá øllum sambandi serliga um veturin, fráskorin pláss. Funn-ingur var, um ikki so illa státt, so eisini eitt pláss, ið er fráskorið øllum vegsambandi.

Fólkið kom at gerast troytt í hesum plássum, vildi ryma. Talarin helt, at Gjáarmann høvdu styðjað »Smirile«, men nú mundi hetta fara at vera úti. Teir vóru noyðdir at fáa sær eina serliga rutu, so misti tingið tær inntøkur.

Talarin greiddi frá, hvussu stóran týðning ein vegur Gjógv — Funning vildi hava at týða, bæði viðvikjandi sambandi, uppdyrking og torvi. Gjáarmann høvdu sum nú er einki torv, máttu keypa kol. Hetta var eitt stórt tap. Teir vóru ikki kapitalistar, men fátækir fiskimenn. Hetta her, sum var gjørt móti Gjógv og Funningi, nýttist ikki at verið gjørt, helt talarin.

Síðani millumtinganevndin, legði sít uppskot fram, vóru broytingar gjørdar soleiðis, at 41.800 kr. eru komnar meir til vegir í Eysturoynni. Hesin peningur kundi, sum talarin hevði uppskot um, verið nýttur til veg frá Gjógv á Skarð. Hetta vildi gjørt tað møgult hjá Gjáarmonnum at komið í vegsamband við kyrruplássini innan 10 ár. Nú? Nú vistu teir ikki, um teir í heilatakið nakratíð komu í vegsamband við onnur pláss. Meir-lutin hevur boykottað Gjógv og Funning. Í staðin fyrri at nýta henda pening til Funning — Gjáarm sambandið, hevði meirlutin gjara tær út hist og her.

Talarin røddi langan tíma um tann skaða fyrri úthygdinar og landið hesin politikkur var.

P. M. Dam:

Eg var ein av teim, ið samráðdust um finansplánn í Keyppmannahavn.

Tað skal viðganga, at tann heiðraða nevnd, ið hevur haft hetta mál til viðgerðar, ikki hevur haft hetta uppgávu at